

۷۳- بر ضمره

از امام باقر علیه السلام روایت شده است که: حضرت علی بن الحسین علیهما السلام فرمود: مرگ ناگهانی تخفیفی بر مؤمن است و افسوس خوردنی بر کافر و مؤمن می‌شناسد غسل دهنده و حمل کننده‌اش را. پس اگر او را نزد پروردگارش خیری باشد، می‌خواهد از حمل کننده‌اش عجله کردن در مورد او را و اگر غیر از آن باشد، از آنها می‌خواهد که در مورد او کوتاهی کنند.

ضمرة بن سمره گفت: ای علی، اگر آنگونه باشد که می‌گویی، از تابوت بر می‌جست. پس خندید و دیگران را خندانند. امام سجاد علیه السلام فرمود:

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ ضَمْرَةٌ بِنُ سَمْرَةَ صَحِكَ وَأَضْحَكَ مِنْ حَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ فَخُذْهُ أَخَذَ أَسْفٍ.

خداوندا اگر ضمره بن سمره خندیده و خندانیده از حدیث رسول خدا، پس او را بگیر گرفتن به خشم آمده‌ای. پس از آن وی چهل روز زنده ماند و ناگهان مرد. پس غلامی از (غلامان) سمره نزد علی بن الحسین علیهما السلام آمد و گفت: خداوند تو را صلاح دهد، ضمره بعد از آن سخن که بود میان تو و او، چهل روز زنده ماند و ناگهان مرد و به خدا قسم می‌خورم که شنیدم صدایش را و من می‌شناسم آن را آنگونه که در دنیا می‌شناختم، که می‌گفت: وای بر ضمره بن سمره از او دست کشید هر خویشاوندی، و در سرای جهنم جای گرفت و جایگاه و قرارش در آن است. حضرت علی بن الحسین علیهما السلام فرمود: الله اکبر این سزای کسی است که از حدیث رسول خدا صلی الله علیه و آله بخندد و بخندانند.